

'ZONDER
PARTNER IS HET
LEVEN WEL EEN
BEETJE SAAI'

MICKY HOOGENDIJK

Micky Hoogendijk verhuisde vorig jaar naar LA om een nieuw leven op te bouwen na de breuk met Adam Curry. Ze vertelt Grazia hoe het nu met haar gaat.

TEKST ANETTE DE VRIES

“AF EN TOE geeft het leven mij een enorme tik, waardoor ik een andere kant op moet. Maar je leert op een gegeven moment dat dingen heus wel weer hun plek vinden. Je moet alleen durven vertrouwen op je intuïtie. De eerste drie maanden na de scheiding met Adam ben ik in Austin, Texas, gebleven. In een leeg huis, ver weg van mijn dierbaren. *Thank God* voor Skype en Facetime, dat heeft me er echt doorheen gesleept. Maar die periode is ook goed geweest. Soms moet je heel diep gaan om erachter te komen waar je naartoe moet.”

LOS ANGELES

“Kunstenaar zijn is niet voor de *light-hearted*, zeggen ze. Het is een combinatie van produceren, art shows, goed verkopen. Als je er letterlijk in je eentje voor staat, is dat best even slikken. Het zijn onzekere tijden, ik moet mezelf na zes jaar ook weer terugvinden. Mijn vrienden zijn er nog niet uit of ik naïef ben, of heel erg stoer. Het zal een combinatie zijn, die me een jaar geleden op zevenmijlslarzen naar Los Angeles bracht. Met mijn leven in vijf koffers en mijn spullen in een container, het avontuur achterna. Ik heb daar al eerder gewoond, dus ik ken de stad. Het licht is fantastisch mooi om te fotograferen. Schilderen kan ik buiten, in mijn bikini'tje. Ik ben daar geweldig opgevangen door mijn Nederlandse vrienden. Ik blijf een heel goede babysitter te zijn voor mooie huizen, haha. Wanneer er iemand voor een paar maanden weggaat, mag ik daar wonen, bovenop de heuvels. Dat heeft me echt gered, want ik moest weer even landen.”

KUNSTWERKEN

“Het laatste cadeau van mijn moeder was een professionele camera. Een maand na haar overlijden in 2009 ben ik met Adam naar San Francisco gegaan. Ik ben geen type om op de bank bonbons te zitten eten, dus ik ben elke dag met die camera op pad gegaan. Dat gaf me het gevoel dat mijn moeder bij me was en ik creëerde opnieuw een leven, met mijn foto's. Een jaar later woonden we in Los Angeles. Daar ben ik met name acteurs gaan portretteren. Na onze verhuizing naar Austin in 2012 ben ik nog meer in mijn werk gedoken. In no time kwamen daar de eerste echte kunstwerken uit. Een paar maanden later hing mijn werk op Art Platform in LA en Washington DC. Sindsdien heb ik in geëxposeerd in Japan, Mexico City, Amsterdam, Houston, Santa Fe en Austin. Met die ervaring op zak is alles in een stroomversnelling geraakt. Er bleek in LA een goede markt te zijn voor mijn werk. Binnen zes weken had ik een galerie gevonden, die nu met mij samenwerkt. Op 20 februari open ik een grote solo tentoonstelling in Los Angeles. In april ga ik samen met Judith Wiersema en Lolo Gelderman exposeren in Nederland. Heel spannend allemaal.”

DE BOM

“Adam en ik zijn zes jaar samen geweest. Ik noem het tropenjaren, omdat we dag en nacht samen waren, dus eigenlijk kun je er twaalf rekenen. Dan ga je heel diep in een relatie. We hebben ons leven helemaal opnieuw opgebouwd aan beide kanten. Dat was bijzonder. Maar dingen kunnen soms kapot gaan. Twee jaar geleden met de kerst is er iets gebeurd wat mijn vertrouwen heeft gebroken, écht gebroken. Adam viel van zijn

voetstuk, ik dacht: Wie ben jij? Ik ga niet in details treden, dat vind ik niet netjes. Ondanks de scheiding voel ik me nog steeds verantwoordelijk voor dat soort uitspraken. Nee, nee, het verhaal is niet dat ik ben bedrogen en belazerd met een andere vrouw, totaal niet. Laat ik er dit over zeggen: ik heb iets te horen gekregen, wat eigenlijk verteld had moeten worden vóórdat ik getrouwd was. Dat is wat er gebeurd is. Toen dat in één keer boven water kwam, is er bij mij iets geknapt. Ik dacht: Dat moet ik toch kunnen herstellen? Daar wilde ik voor vechten. Een jaar lang heb ik geprobeerd om het te helen, maar dat lukte niet. Op een gegeven moment stelde ik voor om elkaar een tijdje los te laten en ons eigen ding te doen, met het idee van: dan komen we elkaar uiteindelijk wel weer tegen. Maar die vrijheid kon Adam niet aan, terwijl ik dat echt nog wel had durven proberen. Dus op een gegeven moment ging het heel snel. En natuurlijk wil je het liefst bij die ene persoon blijven en samen oud en gelukkig worden. Maar soms gebeuren er dingen waardoor het niet kán. Dan moet je elkaar ook loslaten. Als iemand mijn geluk wegneemt, vind ik dat ik het recht heb om verder te gaan. Want waarom zou ik in godsnaam in een situatie blijven zitten waar ik ongelukkig mee ben en veel verdriet van heb?”

SCHEIDING

“Een scheiding is een heel intens proces, omdat je zó verbonden met elkaar bent geweest. Dan duurt het ook weer een tijdje voordat je los bent – zeker in mijn hart. Adam had binnen twee drie weken een nieuw vriendinnetje en nu heeft hij geloof ik een ander, met wie hij al acht maanden is. Dus hij is oké. Ik heb daar iets meer tijd voor nodig, voordat ik dat allemaal weer kan. Ik moet eerst even rustig worden. Kijken wie ik nú ben geworden. Zonder partner is het leven wel een beetje saai. Natuurlijk is het fijner je leven met iemand te delen. Maar ik blijf vroeger te hebben gezegd dat ik toch zeker vijf keer ga trouwen. (luide lach) Dus sorry voor nummer drie, er komt vast nog een nummer vier en vijf. Ondertussen kijk ik met een wam gevoel terug op onze jaren samen. Van elke relatie leer en groei je. Adam en ik hebben ons allebei fantastisch kunnen ontwikkelen. Hij is volledig voor zijn podcast

gegaan, ik volledig voor mijn kunst. Hij heeft een heel nieuw leven in Texas kunnen opbouwen, waar hij gelukkig mee is. We zijn heel Amerika in een camper doorgereisd en hebben de gekste dingen gedaan, als grote kinderen van: yeahhh! Daar mag je ook dankbaar voor zijn, in plaats van iets heel dramatisch en negatiefs te maken van een scheiding. Mijn relatie met mijn eerste man Rob (Scholte, kunstenaar, red.) is fantastisch. Er is

nog steeds wederzijds respect en liefde. Ik hóp dat het met Adam op een gegeven moment ook zover komt. Dat je elkaar weer alle geluk en vrijheid gunt.”

ODE AAN HET HUWELIJK

“In de verdrietige periode na mijn scheiding riep iedereen de hele tijd: Er komt vast heel mooie kunst uit. Veel portretten uit mijn solo-expositie *The other side of fear is freedom* zijn inderdaad

'TERUG IN GTST? ALLEEN ALS IK LUDO MAG KILLEN'

gemaakt in het jaar waarin het eigenlijk al hommeles was. De serie *Marriage* – twee mensen die naakt op een stoel tegenover elkaar zitten – is een ode aan het huwelijk. En de onderwaterfoto's uit de *Transition*-reeks, met een blote vrouw die door een glazen muur in het zwembad probeert te breken, gaat over loslaten en de schoonheid en kracht van vrouwen. Toen ik dat werk maakte, had ik nog niet eens door waar dat allemaal vandaan kwam. Dat realiseerde ik me pas later. Ik heb daar keihard om moeten lachen, ik dacht: Benieuwd wat daar over twintig jaar allemaal hangt. Want uiteindelijk is het toch jouw verhaal. Kunstfotografie ligt heel dicht bij mijn basis. Dat geeft een rustig gevoel. Acteren heb ik ook altijd fantastisch gevonden, maar je móet zoveel, en het gaat ook allemaal om jóu. Op een gegeven moment werd ik heel moe van mezelf. Nu gaat het om de mensen die ik fotografeer en dat vind ik veel leuker. Door fotografie kun je mensen een spiegel voorhouden en hun schoonheid en kracht tonen. Iedereen is natuurlijk een beetje bang als ze binnenkomen en dan moeten ze ook nog uit de kleren van mij. Maar tien minuten later loopt iedereen blij door de studio. Ik heb ook nog nooit zoveel leuke dingen gehoord over mijn werk. Toen ik vorig jaar bij Humberto Tan was geweest, zeiden mensen de volgende dag op straat: God, wat maak jij mooie foto's. Terwijl ik echt nog nooit in mijn leven heb gehoord van: God, wat speel jij fantastisch in *GTST*, haha. Dus dat maakt me heel blij. Een terugkeer in *GTST*? Alleen als ik Ludo mag vermoorden, haha – sorry Erik Vogel, je bent een schat, maar voor zo'n actie wil ik het overwegen.”

NEGATIVITY SELLS

“Alles wat er sinds de scheiding over mij is geschreven, is werkelijk de allergrootste onzin ooit. Ik heb er vreselijk om gelachen, maar ook een paar keer heel erg om gehuild, omdat het zo keihard en niet waar is. *Negativity sells*, maar als je zelf het onderwerp bent, is dat lastig. De geschiedenis zal

de waarheid schrijven, of misschien moet ik er zelf nog maar een keertje met een boek komen. Adam, die mij uit Amerika zou willen laten deporteren uit wraak. Sorry jongens, maar jaren voordat ik Adam überhaupt ontmoette, had ik al een werkvergunning in Amerika, dus waar hebben jullie het over? En zo waren er nog meer lulverhalen, bijvoorbeeld over een Mexicaanse kunsthandelaar met wie ik een relatie zou hebben. Toen ik dat las, dacht ik: Waar is die jongen? Kom maar op met je rijke Mexicaan, die in de kunsthandel zit en mij over de hele wereld naar de mooiste plekken mee kan nemen. Maar echt, ik ken hem niet. Het is absurd om jarenlang dingen over jezelf te lezen waarvan je denkt: Wie is die vrouw waar ze het over hebben?”

TOEKOMST

“Ik ben nu 45, best een lastige leeftijd om er ineens in je eentje voor te staan. Kinderen, dat gaan we dus niet meer doen. Dat lijkt me een beetje onhandig, lastig en niet te doen met het leven dat ik leid. Dus begint er een heel nieuw hoofdstuk. Ik sta open voor heel veel nieuwe dingen op dit moment en dat is erg spannend. Hoe ga ik me nog verder ontwikkelen als kunstenaar?”

GEBOREN Amsterdam, 8 juli 1970.

CARRIÈRE Runde als 21-jarige het bedrijf Rob Scholte BV, was vervolgens creatief directeur van de Supperclub en speelde twee jaar Cleo de Wolf in *GTST*. Daarna vertrok ze naar Los Angeles om acteerlessen te volgen. In 2008 kreeg ze de Best Actress in a Feature Film Award voor haar rol in *Blindspot*. Begon in 2009 aan haar carrière als kunstfotograaf, check mickyhoogte.com.

PRIVÉ Trouwde in 1994 met kunstenaar Rob Scholte. Een jaar daarvoor verloor ze, na een voldragen zwangerschap, haar eerste kind bij een bomaanslag. Micky had vanaf april 2009 een relatie met Adam Curry, kort na zijn scheiding met Patricia Paay. In 2012 trouwden ze. April 2015 zijn ze officieel uit elkaar gegaan.

Waar ga ik wonen? Hoe fijn ik het ook heb in Los Angeles, Nederland lonkt. Het is een groot verschil of je daar met een man gaat wonen en samen een leven opbouwt of er daar ineens weer in je eentje voorstaat. Voor mijn werk is het geweldig, maar voor mijn hart misschien iets minder. Want ik wil het liefst dicht bij de mensen zijn die onvoorwaardelijk van me houden: mijn vier peetkinderen, hun broertjes en zusjes, mijn familie en mijn vrienden. Ik heb hele leuke mensen in Los Angeles, maar niemand kent mij zo goed als deze mensen. En het is toch wel heel lekker om onvoorwaardelijke liefde om je heen te hebben, dat geknuffel en gekneuter. Dat is een van de dingen die mij het gelukkigst maakt. Dus ik ben op zoek naar een combinatie: de helft van de tijd hier en de helft van de tijd daar.”

OUDE HIPPIE

“Mijn laatste werk, *Pure Imagination*, is het fotograferen van een poppenhuis dat ik altijd als mooi object in mijn huis had staan. Ik vond een doos met objecten die mijn moeder meer dan dertig jaar geleden moet hebben ingepakt met een aantal voorwerpen uit het poppenhuis. Toen ik dat zag, moest ik keihard huilen. Het symboliseerde alles wat er niet gebeurd is in mijn leven. De kinderen die er niet zijn, de stukgelopen huwelijken. Ik ging terug naar de tijd dat ik als klein meisje bij het poppenhuis speelde en droomde over de toekomst. Niemand die je op dat moment vertelt dat het ook weleens helemaal fout kan gaan. Natuurlijk zegt een ouder dat niet, want je geeft je kind juist de vrijheid om te fantaseren. Ik besloot mezelf opnieuw toe te staan om te fantaseren over hoe het had kunnen zijn en over hoe het kan gaan worden. Als ik aan mijn zoon denk, die nu 23 zou zijn geweest, zie ik een mooie lange vent naast me lopen, die me begeleidt. Dat is heel mooi en dierbaar. Dat heelt me, ook al is de werkelijkheid misschien een beetje anders. Maar ik wil niet in bitterheid en pessimisme verzanden, van: ik ben kapot gemaakt, ik ben gekwetst, ik ben alleen... Ik blijf natuurlijk gewoon een oude hippie, haha. *Love is all we need*. Daar geloof ik nog steeds in. Ik ga straks gewoon wéér verliefd worden, dat gaat echt wel gebeuren.” ■